

37. O zdraviliščih in zdravnikih za duše

1 (Gospod:) "Prav zaradi tega sem moral Jaz sam priti na to zemljo, da bi vsem bolnim dušam postavil trajno in za vse čase učinkovito zdravilišče, kajti ljudje tega nikoli ne bi mogli uresničiti.

2 Toda ne glede na vse to bo še zmeraj težko trajno postaviti omenjeno zdravilišče za bolne duše, ker se bo nekaterim ljudem zdelo, da so ovirani v svojih navideznih svetnih pravicah.

3 Samoljubje in ljubezen do sveta, ki je sapa pekla v človekovih prsih, se bosta temu zmeraj upirala in ne bosta hotela biti ozdravljena svoje hude bolezni in ne bosta opustila svetnih sredstev, kot so trdi zakoni, ki jih je težko izpolnjevati in njihove sodbe in kazni.

4 Toda kljub temu bodo po Meni zmeraj vsepovsod številni, pri katerih se bo Moje, zdaj ustanovljeno zdravilišče ohranilo za mnoge, ki ga bodo hoteli uporabljati. Takšno pristno zdravilišče bo moralo zaradi Mojega resničnega in živega imena marsikaj in pogosto veliko prestatu od sicer svetno mogočnih, v sebi pa nadvse bolnih duš; toda Jaz sam jih bom znal varovati!

5 Ampak če bi po svoji volji hudo obolele duše posvetnih ljudi iz prave blaznosti nameravale eno in drugo Moje zdravilišče povsem uničiti, jih bom vsekakor znal prijeto s primerno izredno sodbo in njihove duše zdraviti v onstranskih zdraviliščih, kjer bo ob zelo počasnem zdravljenju slišati veliko jokanja in škripanja z zobmi!

6 Že na tem svetu je zelo učinkovito telesno zdravilo navadno zelo grenko; toda še grenkejša bodo onstranska dušna zdravila, ker morajo biti zelo močna, da nadvse nevarno bolno dušo ozdravijo tam, ker ji tukaj ni bilo več mogoče pomagati. Da, ozdravljene sicer bodo, toda zdravljenje bo trajalo neznansko dolgo in bo obupno grenko! Zato blagor tistemu, ki bo svojo dušo ozdravil že v teh zemeljskih zdraviliščih!

7 Iz vseh doslej navedenih razlogov bodite vi, mogočni sodniki, resnični dušni zdravniki v vsej prihodnosti, in pravično sodite vsako bolno dušo tako, da bo ozdravela, in ne še bolj zakrnela!

8 Resnično, kolikor boste s svojo posebno dušno bolno sodbo že tako zelo bolno dušo naredili še bolj bolno, prav toliko boste sami postali bednejši in bolj bolni v svoji duši, in poleg tega bo vaše zdravljenje veliko grenkejše odzdravljenja duše, ki je zaradi vaše hudobne sodbe postala še bednejša! Kajti takšna duša je in ostane kljub vaši hudobni in nerazumni sodbi kljub vsemu enojno bolna in bo onstran tudi lahko ozdravljena z enojnim zdravljenjem; nerazumna sodniška duša pa bo po vsaki krivični in hudobni sodbi zmeraj dobila dvojno bolezen tiste duše, ki jo je hudobno obsodila in zato bo tudi njeno lastno dušno zlo dvakratno. Če malo razmislite, je samoumevno, da bo potem onstran zdravljenje takšne nadvse bedne in obolele sodniške duše tudi nadvse grenko in dolgotrajno.

9 Če te kot nespretnega zdravnika, ki je sam bolan, pokličejo k zelo nevarno bolnemu in greš tja zaradi dobička in mu v svoji nespretnosti daš zdravilo, ki mu ne pomaga,

temveč mu tu in tam celo škoduje, kaj ti bo to koristilo? Če mu nisi pomagal, tudi plačila ne boš dobil - takšna je pri vas navada; poleg tega pa si se še nalezel nevarne bolezni in nimaš, prvič, nobenega plačila in drugič, moraš namesto ene bolezni preboleti dvojno!

10 Če pride namesto tebe moder zdravnik, bo tvojega prejšnjega bolnika zdravil s primernim enostavnim učinkovitim zdravilom, zate, ki si zdaj dvojno bolan, pa bo moral gotovo uporabiti tudi dvojno zdravilo, ki bi ti utegnilo le pomagati. In takšno dvojno zdravilo bo v tvojem bolnem mesu gotovo povzročilo tudi vsaj dvakrat tolikšen odziv kakor enojno sredstvo pri tvojem nekdanjem samo enojnem bolniku."

[Jakob Lorber](#)

[Janezov veliki evangelij](#)

[knjiga 4/37](#)